

Beszámoló a hetedik évfolyam erdélyi utazásról (2024.április16-19)

A tavasz folyamán lezajlottak az előkészületek az utazáshoz, amihez az előkészítő órákon a Barangoló digitális tartalomtár okos doboz feladatait használtuk, múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt a Gödöllői Városi Múzeumban, és a Magyarország Házába is ellátogattunk. A sok gyűjtőmunka után a Szent Imre Katolikus Általános Iskola 7. évfolyama április 16.-án hajnali 5 órakor elindult a Határtalanul program keretében Erdélybe. 3 órát utaztunk a határig, közben kiselőadásokat olvastunk fel. Nagyváradra érkezve megnéztük a gyönyörű Szent László székesegyházat, majd a püspöki palotát, ahol idegenvezetés keretében végig járhattuk a középső emeletet. Miközben elsétáltunk a Holnaposok szoborhoz, megcsodáltuk a szecessziós stílusban épült házakat.

Következő állomásunk a Királyhágó volt, ahol lélegzetelállító volt a kilátás. Körösfőn felsétáltunk a református templomba, ahol megcsodáltuk a Kalotaszegi örökséget és a szép hímzéseket. Torockóra indultunk, ahol elfoglaltuk a szállásunkat, megvacsoráztunk, majd rövid túrát tettünk a Székelykő lábánál.

Másnap, korán megreggeliztünk és elindultunk a Tordai Sóbányába, ahol többen megkostolták a bánya falán lévő sót. Kipróbálhattuk a visszhangot is, ami nagyon tetszett nekünk. A túravezetés után kaptunk egy kis szabadidőt, amikor a bánya mélyén az óriáskereket, golfozást, biliárdozást, illetve masszázsszéket lehetett kipróbálni. A buszon megebédeltünk, és csöpögő esőben útnak indultunk a Tordai hasadékhoz. Túrázás közben találoztunk egy kutyával, aki oda-vissza jött velünk, páran elnevezték Lajosnak. Lélegzetelállító volt a hasadékön végig mászni.

A Házsongárdi temetőben megkoszorúztunk Dzsida Jenő emlékművét, majd egyik osztálytársunk gyönyörűen felolvasta Áprily Lajos: Tavasz a Házsongárdi temetőben c. versét. A Kolozsvári Nagytemplomban elénekeltük a Boldogasszony Anyánk kezdetű éneket, majd a Farkas utcai református templom előtt megnéztünk a Szent György szobrot. Ezután vissza buszoztunk Torockóra a szállásunkhoz, ahol meleg vacsorával vártak minket.

Reggel elköszöntünk a szállásadóinktól, majd elsétáltunk a Torockón található Néprajzi Múzeumba, ahol régi székely népviseleteket, szobaberendezéseket is láthattunk. Apró ajándékokat vettünk a helyi szuvenírboltokban, majd átadtuk a palacsinta árusítás során gyűjtött adományunkat a Kis Szent Teréz gyermekotthon kis lakóinak. Mielőtt felszálltunk a buszra, hogy útnak induljunk, a rajztanárnőnk megmutatta a Torockó főterén álló kutat.

A nagyenyedi vérengzés falának megkoszorúzása után a Bethlen Gábor kollégiumba mentünk, ahol sok híres ember szobrát néztük meg.

Elutaztunk Gyulafehérvárra, ahol a római katolikus székesegyházban megnéztük a Hunyadi család több tagjának sírját és meghallgattuk a templom építésének történetét. A várban szabadidőnkben ettünk kürtőskalácsot, sétáltunk és beszélgettünk. Ezután Déva várához utaztunk, ahol szomorúan vettük tudomásul, hogy a felvonó nem működik, így sétálva mentünk fel a várba egy gyönyörű túraúton. Felérve, a várhegy tetejéről megcsodáltuk a gyönyörű panorámát, fotókat készítettünk. Miután lesétáltunk, egy kevés időt egy jól felszerelt, modern játszótéren töltöttünk, és ahol, az eső ellenére is nagyon jól éreztük magunkat.

Visszafelé úton meghallgattuk a Kőműves Kelemenné balladát. Utolsó szálláshelyünk Csernakeresztúron volt. Már terített asztal és finom helyi ételekkel vártak minket vendéglátóink. A vacsora közben meghallgattuk a házigazdánk, egy idős bácsi elbeszélését, a bukovinai székelyek történetét. Megtudtuk, milyen kevés székely maradt ezen a vidéken és milyen nehéz itt megőrizni a magyarságukat, a nyelvet és a hagyományokat. Vacsora után mindenki elfoglalta a saját szálláshelyét, ahol aznap este aludt. A fiúknak még volt erejük focizni egy kicsit sötétedésig a falu utcáin, majd megírta minden csapat az aznapi beszámolóját.

Utolsó napunkat Vajdahunyadon kezdtük, ahol megnéztük a várat. Szép élmény volt bejárni a Hunyadiak várát, megnéztük a férfiak és hölgyek termeit és a kízókamrát is. Majd ismét esőben és sajnos hideg hóesésben elmentünk vásárolni. Az esőben beszaladtunk a buszba, kiterítettük a kabátjainkat és folytattuk utunkat Aradra. Itt megkoszorúztunk az aradi vértanúk emlékművét, ami sajnos focipályák közé van beszorítva. Itt elénekeltük a himnuszt, és 19.-én fél nyolcra, sok-sok élménnyel és remélhetőleg még magyarabb magyarokként visszaértünk Gödöllőre.

HATÁRTALANUL!

Bethlen Gábor Adatkezelő Zrt.
HATÁRTALANUL PROGRAM
Megvalósult Magyarország
Kormányának támogatásával.

Köszönjük az utazást!